

Til § 5.

De tyske Aktiver udenfor Tyskland, der skal være til Raadighed som Erstatninger fra Tyskland, er i Artikel 6 i Pariser-Konferencens Slutprotokol betegnet som „tyske, fjendtlige Aktiver“, og det blev under Forhandlingerne i Paris fra alle Sider anerkendt, at der kunde forekomme Tilfælde, hvor det vilde være ubilligt at konfiskere tysk Ejendom, fordi denne ikke med Rette kunde betegnes som fjendtlig. For Danmarks Vedkommende foreliggersaadan Tilfælde klart, for saa vidt angaar Ejendom, der tilhører Medlemmer af det danske Mindretal Syd for Grænsen, men ogsaa for her i Landet boende tyske Statsborgere eller forhenværende tyske Statsborgere kan foreligge Forhold, der gør det ønskeligt og naturligt at fritage dem fra Konfiskation af deres Ejendom. Dette vil saaledes f. Eks. efter Omstændighederne kunne være Tilfældet med Hensyn til politiske Flygtninge, der har søgt og faaet Asyl her i Riget, samt med Hensyn til danskfødte Kvinder, der er eller har været gift med tyske Statsborgere.

Man foreslaar derfor, at der gives Ministeriet for Handel, Industri og Søfart Bemyndigelse til at fritage Ejendom, der tilhører Retssubjekter som i § 2, Nr. 2—3, omhandlet, fra Konfiskation. Saadan Fritagelse skal dog kun kunne gives efter Indstilling af et særligt Nævn paa 7 Medlemmer, udpeget af henholdsvis Handelsministeren, Udenrigsministeren, Finansministeren, Indenrigsministeren, Justitsministeren og Ministeren for særlige Anliggender.

Da det maa forudses, at der vil fremkomme et meget stort Antal Ansøgninger om Fritagelse fra Konfiskation — Antallet af herboende tyske Statsborgere og statsløse Personer, der senest har haft tysk Statsborgerret, er efter Oplysning fra Politiet ca. 8 000, — maa Nævnet være indstillet paa et meget intensivt Arbejde. Til Fremme af Sagerne Behandling vil det formentlig findes formaalstjenligt at udarbejde bestemte Skemaer til Brug ved Ansøgning om Fritagelse fra Konfiskation, angivende de Oplysninger, som er nødvendige for Bedømmelse af Sagen.

Til § 6.

Gennemførelsen af Lovens Bestemmelser tænkes henlagt til en kongelig Kommissarius. Det vil formentlig vise sig nødvendigt for Kommissarius at etablere et ret stort Kontor, ligesom Kommissarius sikkert i vidt Omfang vil blive nødt til at gøre Brug

af Assistance fra Sagførere eller andre. Udgifterne ved Lovens Gennemførelse affholdes af Provenuet af Realisationen af den ved Loven konfiskerede Ejendom, jfr. herved Pariser-Protokollens Artikel 6 A.

Til § 7.

Paragraffen angiver i Hovedtræk Kommissarius' Opgave, nemlig at eftersøge, overtage og realisere den af Loven omfattede Ejendom.

Kun i Undtagelsestilfælde vil der blive Spørgsmaal om, at Staten til eget Brug beholder konfiskeret Ejendom. Saadan Undtagelser kan navnlig tænkes, for saa vidt angaar faste Ejendomme, der egner sig f. Eks. til Kontorbygninger for offentlige Institutioner. Endvidere forudsættes det i § 20, at konfiskerede Patenter, Varemærker og Mønstre kan beholdes af Staten, hvilket vil kunne være praktisk, navnlig for saa vidt angaar Patenter, der findes at burde stilles til Raadighed mod Licensbetaling for flere end en Virksomhed.

De til Direktoratet for Vareforsyning indgaaede Anmeldelser i Henhold til Bekendtgørelserne af 27. December 1940 og 2. Juli 1945 danner det naturlige Grundlag for Kommissarius' Arbejde, men Kommissarius maa selvsagt søge Samarbejde med saavel Fremmedpolitiet som Skattemyndighederne og Danmarks Nationalbank med Henblik paa Eftersøgning af tysk Ejendom. Iøvrigt maa Kommissarius være berettiget til af alle og enhver at kræve Oplysninger, der er af Betydning for Lovens Gennemførelse. Saadanne Oplysninger vil kunne og bør formentlig i vidt Omfang kræves i Form af offentlig Indkaldelse af Anmeldelser.

De ved Realisationen indkommende Beløb kan ikke for Tiden endelig afskrives paa Statens Garanti for Danmarks Nationalbanks tyske Tilgodehavender eller paa de danske Kvoter for Erstatninger fra Tyskland, idet Pariser-Konferencens Beslutninger endnu ikke er traadt i Kraft. Beløbene maa derfor indtil videre indsættes paa en særlig Konto i Danmarks Nationalbank.

Skulde der indtræffe Tilfælde, hvor det viser sig, at Ejendom, der ikke rettelig omfattes af Loven, alligevel er blevet overtaget og eventuelt realiseret af Kommissarius, maa Staten være ansvarlig for den Skade, som derved er paaført Ejeren, men Erstatningen findes i Overensstemmelse med Pariser-Protokollens Artikel 6 A at kunne affoldes af de ved Konfiskationen indkommende Beløb.